

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 37

Presidència de l'Honorable Sr. Antoni Pastor i Cabrer

Sessió celebrada dia 30 de març del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 5819/05, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a observatori per a la convivència escolar. 546
- 2) RGE núm. 7531/05, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a any de la llengua catalana. 550

EL SR. PRESIDENT:

Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els

demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Aina Salom, Sr. President, substitueix Patrícia Abascal. Gràcies.

1) Proposició no de llei RGE núm. 5819/05, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a Observatori per a la Convivència Escolar.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al primer punt de l'ordre del dia d'avui que consisteix en la Proposició no de llei RGE núm. 5819/05, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a Observatori per a la Convivència Escolar. Per defensar la proposició no de llei té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Riudavets, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. El motiu d'aquesta proposició no de llei és obvi si s'han seguit mínimament les intervencions respecte d'aquest tema que ha fet el nostre grup parlamentari, però, si més no, crec que és adient i faré una reflexió, intentaré que sigui breu, al respecte.

Bé, el problema de la conflictivitat a les aules, jo preferesc rallar de conflictivitat que de violència, no és ni d'un bon tros, en això hi convindrem tots, un fenomen nou, però si ho és, açò sí que és nou, l'abast, la importància i la gravetat en què s'ha incrementat aquest problema els darrers anys. És per tant una obligació, un deure de l'administració educativa, d'aquesta i de qualsevol administració educativa intentar donar solucions a aquesta problemàtica. Sens dubte hi ha moltes maneres d'enfrontar aquest problema, però des del nostre punt de vista totes aquestes maneres, siguin les que siguin, han de tenir una condició comú, una condició *sine qua non* per garantir-ne un mínim d'efectivitat, aquesta condició és garantir, assegurar la participació de la comunitat educativa, una participació efectiva, decisòria i no merament testimonial.

En aquest sentit, l'anterior administració educativa va posar en marxa una sèrie de mesures, sorgides totes elles de propostes dels ensenyants i dels pares d'alumnes; totes elles àmpliament debatudes, totes elles finalment traduïdes a normativa concreta. Aquestes mesures tenien, més aviat, un caire preventiu, eren orientades a preveure aquestes situacions de conflicte, donant més recursos i atribucions als centres escolars, creant i desenvolupant fórmules d'escolarització no convencional, etcètera. Aquestes mesures varen incidir sobre el tema i varen millorar els dubtes, és àmpliament reconegut pel professorat, alguns dels aspectes del problema, però també és evident, no ho hem de negar, que no varen ser suficients per solucionar-ho, si no, no seríem aquí parlant. I dit sigui de passada, reconeixem la dificultat d'aconseguir una solució definitiva, per mor que les causes del conflicte escolar són exògenes, en la majoria dels casos, al sistema educatiu.

Però bé, el canvi de govern, el maig del 2003, va suposar la paràlització, sinó l'eliminació en alguns casos, dels programes

posats en marxa anteriorment. Així, va ser el nostre grup parlamentari qui, adonant-se que amb l'actual govern la situació s'agreujava, va presentar a la consideració del Parlament propostes per afrontar-lo. En els pressuposts per a l'any 2005 vàrem presentar esmenes, tot proposant mesures concretes, quantificades i dotades pressupostàriament, per actuar en l'eradicació del conflicte en els centres i per a la convivència escolar. No s'ha de dir que aquestes esmenes varen ser rebutjades taxativament pel Grup Popular, sense cap mena d'anàlisi a fons, sense cap argumentació sòlida, sense cap interès en posar, al nostre entendre, remei al problema, se'ns va assenyalar en aquell moment que no ho consideraven necessari. El Partit Popular va votar en contra llavors de la posada en marxa d'un pla específic de prevenció del *bulling* o assetjament escolar i va votar en contra de la creació de la figura del coordinador de convivència en els centres de secundària, figura que alguns centres de *motu proprio* han creat i que té èxit.

L'única motivació, ho repetesc, va ser que no ho creien convenient ni necessari en aquell moment. El mateix camí varen seguir propostes similars del nostre grup, però ja en sessió plenària amb motiu d'una moció.

Però vet aquí que uns mesos després d'aquest vot contrari a les esmenes del PSM, amb motiu de la visita a Palma de la Sra. Ana Pastor, de l'executiva estatal del Partit Popular, es va crear, millor dit, es va anunciar a bombo i platerets i llavors es va crear l'Observatori per la Convivència Escolar, que té com a finalitat, segons el Decret de creació 57/2005, de 20 de maig, ser un instrument, textualment ho llegesc, ser un instrument que permeti el coneixement, l'anàlisi, l'avaluació i la valoració de la convivència en els centres educatius. Vull fer especial esment que aquest observatori no suposa cap línia d'actuació, no suposa cap mesura d'aplicació dins els centres, no suposa incidir sobre la problemàtica, es limita a ser un òrgan d'assessorament i d'estudi. Açò sí, es dóna sou i categoria de director general al comissionat que el dirigeix.

Des del primer moment vam denunciar que la creació d'aquest observatori, que es limita a observar, era més una decisió mediàtica que una actuació real que incidís sobre el tema. I això es demostra quan podem observar que malgrat el decret de creació atorga a l'observatori la possibilitat de la planificació i coordinació de propostes d'actuació fins avui, un any després d'haver estat creat, s'han limitat les seves tasques a l'organització de curssets, xerrades i conferències. Sincerament, totes les seves actuacions les haguessin pogut assumir perfectament els centres de professors, i estic segur que amb més eficiència.

Però bé, per decisió d'aquest govern o de l'executiva estatal del Partit Popular, ara tenim un òrgan d'observació, un òrgan que ja que el tenim hauria de servir de qualque cosa més que per observar i muntar curssets. I açò, es, en definitiva, el motiu últim de la nostra proposició no de llei, intentar reconvertir aquest aparell burocràtic que és l'observatori en una eina eficaç, amb participació real i efectiva de la comunitat educativa, que, com he dit a l'inici de la meua intervenció, és l'única manera d'abordar el problema si de ver es vol solucionar.

No negaré que el nostre grup preferiria la dissolució d'aquest òrgan d'observació i destinar els fons que s'hi esmercen a programes concrets a les aules. Però açò seria demanar la lluna, per tant proposam mesures que almanco el reconverteixin en qualque cosa útil. I per tant, el primer punt demana la modificació de la composició del plenari de l'observatori, per donar més participació a ensenyants, pares i alumnes. Actualment el plenari està format per 25 persones, de les quals 17 són representants del govern, de diverses direccions generals. Només hi ha dos directors de centres educatius, nomenats açò sí pel Govern, i un representant dels pares i mares d'alumnes, designat també pel Govern. Aquest plenari no representa ni de bon tros la realitat de la comunitat educativa, la participació d'aquesta dins el plenari és absolutament residual, marginal, ínfima, no és estrany llavors que es mogui en els núvols de la teoria, que no hagi estat capaç de proposar actuacions concretes i en definitiva que no serveixi per a allò que en teoria hauria de servir.

Demanam, llavors, que es modifiqui el decret de creació de l'observatori i que en lloc d'aquesta patuleia de representants de direccions generals, el plenari estigui conformat per mestres i professors, per pares i mares que són els que realment viuen i coneixen el problema i per tant poden aportar solucions. Açò és el primer punt de la proposició no de llei.

Els dos altres punts fan referència a l'altre òrgan col·legiat de l'observatori, la comissió d'experts. Però primer d'entrar en el tema de la comissió d'experts, vull fer dues observacions prèvies perquè ningú malinterpreti les meves paraules; primera observació: hauran observat que en cap moment ens referim a la figura del comissionat, ens agradarà o no la persona escollida pel Govern, no ens agrada, és evident, però respectam i acceptam que és prerrogativa del govern el seu nomenament. Qüestionam només els òrgans col·legiats perquè no són participatius.

Segona observació: no qüestionam la vàlua personal i professional de les persones concretes designades per formar part de la comissió d'experts, alguna d'elles, ho vull dir aquí, la conec personalment i en puc acreditar la seva bonhomia, capacitat de treball i professionalitat, no hi vegin cap desqualificació personal ni professional a aquestes persones, simplement consideram que no representen tot el que haurien de representar; perquè qüestionam que dins aquesta comissió d'experts no hi hagi el que nosaltres consideram veritables experts, persones que durant molts anys han treballat en el marc de diverses associacions per solucionar els problemes de l'educació, i en concret el problema de la conflictivitat en els centres. Podria esmentar, per exemple, el grup d'educadors de carrer, el GREC, el Moviment de Renovació Pedagògica de Menorca, Càritas de Menorca, el Col·legi de Treballadors Socials, d'educadors socials, de psicòlegs, etcètera. És a dir, no nomenaré persones concretes que hi podrien ser, no és aquesta la qüestió, el problema torna ser de participació. Una comissió d'experts ha d'estar formada majoritàriament per persones que coneixin la realitat del problema dia a dia, dins les aules i no a un despatx.

I amb açò ja acab, però tenim a la nostra proposició no de llei que la iniciativa aquesta de l'observatori, que nosaltres no compartim, però que és efectiva, sigui també real i efectiva en

la seva aplicació i en les seves conseqüències. Si aquesta efectivitat es du a terme per la nostra proposta, les medalles seran per al Govern, no passa res, el que està clar és que l'actual situació no va en benefici de l'educació i això és el que ens preocupa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. I ara, en torn de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari Mixt, no hi ha ningú. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Rosselló, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Dir en primer lloc que el nostre grup votarà a favor de la proposició no de llei que ha presentat el PSM, perquè, tal i com ha dit el seu portaveu, entenem que respon a una realitat tant el fons com la forma per la qual es va crear l'Observatori de Convivència Escolar i, per tant, entenem que aquesta proposició no de llei redunda en benefici precisament d'endinsar-nos dins un problema que sabem de la seva existència des de fa molt temps, és evident, però que l'important és que s'hi ha d'actuar. I per tant entenem que aquesta proposició no de llei intenta reestructurar una qüestió que, al nostre entendre, ja va tenir un mal començament.

Dit això, per tant, sí que m'agradaria fer una sèrie de puntualitzacions respecte d'aquest punt, perquè nosaltres entenem que la importància de la violència a les escoles i tot allò que respon a millorar la convivència en els centres educatius és un aspecte fonamental, precisament per complir un dels elements bàsics del desenvolupament educatiu o de la tasca educativa, que és permetre el desenvolupament integrals dels alumnes. I en aquest sentit, per tant, tot allò referit a una millor convivència, a una feina important de valors de conviure, de valors de respecte, de valors, per tant que aprofundeixin en tot allò que són els valors democràtics, entenem que és un element fonamental del currículum educatiu i per tant s'hi ha de fer molta feina.

També partim d'una premissa bàsica que no és fàcil perquè és un tema complex, però, precisament per la necessitat de treballar-hi i, segon, per la complexitat del tema, entenem que la creació d'aquest observatori i el comissionat o l'Observatori per la Convivència Escolar als centres educatius de les Illes Balears que va fer el Govern va ser únicament i exclusivament un observatori que responia a un moment puntual, per intentar parèixer que es fa qualque cosa de cara a la societat, però que no tenia cap intenció que funcionàs. No tenia cap intenció que funcionàs perquè basta veure el decret i la seva creació, que es dedica més a parlar de la seva composició que ja, com s'ha dit, és excessivament per part de buròcrates que realment qui coneix la realitat educativa, i que, per altra banda, entra molt poc en el treball concret que ha de dur a terme aquest observatori.

Per tant, nosaltres entenem que és un observatori que ja no va començar o almanco no va començar, com dic, amb la

importància que ho hauria fet des del punt de vista educatiu, ni tampoc plantejant una sèrie de pautes per actuar sobre un fet tan important com és aquest.

Per tot això consideram, ja ho ha dit el Sr. Riudavets, que nosaltres qüestionàrem aquest observatori, sobretot perquè, com deim, entenem que no va néixer bé i per tant s'hauria de començar des dels seus inicis, però així i tot consideram que els tres punts que la proposició no de llei pretén, com a mínim, dóna una sèrie de pautes amb elements molt concrets i molt necessaris, que jo evidentment no redundaré quant al que ja ha dit el portaveu del PSM. Però sí és evident i no pot ser més que dir que aquesta comissió d'experts, difícilment pot fer feina sobre un tema que desconeix, perquè qui realment pateix tota aquesta qüestió són els centres educatius, és el professorat i són les famílies que directament es troben amb el problema; són aquelles persones i aquelles associacions que també treballen sobre temes similars, que coneixen el tema, les que han de formar part d'un observatori d'aquestes característiques, que és un observatori consultiu, ja es diu. I per tant, a partir d'aquí fer una feina seriosa, profunda, per poder fer les propostes per intentar que tots els centres educatius puguin abordar un tema tan complex com aquest.

Nosaltres, per tant, entenem que aquesta proposició no de llei intenta refer una situació que, com deim, ja ens sembla mal iniciada, però així i tot entenem que no tendria cap sentit ni un, o nosaltres no entendríem, que el Grup Parlamentari del Partit Popular no pogués donar suport a tres punts que el que intenten senzillament és millorar aquest observatori i no que quedi senzillament com a un paper més, el qual pràcticament no ens serveix de res. El tema és prou seriós perquè s'hi treballi en profunditat.

I una darrera qüestió que sí voldria dir, el mateix decret de quan es va crear l'observatori, vull recordar que parla molt exhaustivament de mesures preventives, parla d'evitar el fracàs escolar, parla d'educar amb valors, parla de generar un clima escolar adient, parla del desenvolupament de la formació integral de l'alumne, parla d'elements bàsics de la tasca educativa; curiosament, després de dir totes aquestes coses, les actuacions que es fan en matèria educativa per afrontar aquests problemes, nosaltres creim que no responen a les necessitats i això, precisament aquest observatori, n'és una demostració. Així i tot, hem d'anar endavant i amb això creim que la proposició del PSM el que intenta és anar endavant i per això li donarem suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Rado, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Molt breument, anunciem però ja d'entrada el vot favorable del Grup Socialista a aquesta proposició de llei que presenta avui el Partit Socialista de Mallorca-Entesa Nacionalista. I li

donarem suport per les raons que ja han exposat aquí els portaveus que m'han precedit. Efectivament, no sols creim que seria necessari un canvi en la composició d'aquest observatori, sinó que creim també que les seves funcions s'haurien de redefinir si és que realment volem tenir un organisme que serveixi per al que en principi es va crear.

Creim que té un caire excessivament polític tant el mateix observatori com el mateix comissionat. Deia el representant del PSM que no qüestionaven el seu nomenament, nosaltres evidentment tampoc no ho farem en aquests moments, però sí dir que creim que el president o el comissionat d'aquest observatori hauria d'haver estat una persona que tengués el reconeixement de la comunitat educativa, cosa que, de cap manera, passa en aquest cas.

Pel que fa a les funcions d'aquest observatori, m'he permès fer una petita enquesta i puc dir que el 99,9% dels centres amb els quals m'he posat en contacte per a aquest tema no tenen cap valoració, ni bona ni dolenta, però senzillament perquè no coneixen les funcions d'aquest observatori. Per tant, es va crear, aviat farà un any, i segurament com ha dit o és cert que ha fet determinats seminaris, però realment tot això no ha arribat als centres que és realment on es produeixen els problemes i on haurien d'anar dirigides totes les accions d'aquest observatori.

Per tant, creim que ja que l'observatori està creat, ja que s'ha nomenat aquest comissionat, almanco el que nosaltres voldríem, i és tal com deia la proposició del Partit Socialista, és que es fessin una sèrie de canvis, perquè realment poguessin donar respostes, poder fer investigacions en els centres i donar vertaderes solucions, no com té la composició i per les funcions que té en aquest moment, que nosaltres creim que, com he dit al començament, només responen a uns determinats interessos polítics. Ja sé que vostès me diran que hi ha una comissió d'experts, que aquests poden ser nomenats entre persones de reconegut prestigi, però creim que el comissionat i també el ple, format com ja s'ha dit per les persones nomenades per les diferents conselleries, jo els diria el que deia la meva padrina fa molt temps, que qui no sap fer les feines tampoc no les sap manar. Per tant, no crec que aquestes persones que no coneixen els centres educatius, que no coneixen el món educatiu, puguin encertar en les seves decisions.

Per tant, i com he dit al començament i per acabar, donarem suport a aquesta proposició del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Quan vaig començar a llegir la proposició no de llei que avui ens presenta el PSM vaig pensar que era una proposició no de llei en positiu, així com a ells els agrada dir a vostès moltes vegades, però la meua il·lusió va durar pocs minuts, millor dit,

pocs segons; del començament de la proposició, és clar, no hi ha res a dir, no puc dir res, ens agradi o no realment d'ençà fa uns anys els conflictes escolars són presents al centres educatius, realment s'han pogut detectar situacions de violència i en alguns casos preocupants. És per açò que des del Govern, més ben dit des de la Conselleria d'Educació i Cultura, s'ha volgut crear l'observatori que, com a objectiu principal de partida és la investigació i la prevenció i que vostès diuen que neix llastrat, talment ho diu a la proposició, i jo no ho entenc, o no ho entenem des del Grup Popular.

L'Observatori per a la Convivència Escolar és un òrgan consultiu, ja ho he dit, que permet conèixer, analitzar, avaluar, promoure i coordinar les propostes d'actuació que afavoreixen la convivència escolar dins els centres educatius de la nostra comunitat autònoma. La finalitat de l'observatori és contribuir al desenvolupament i millora del procés educatiu dins la comunitat escolar, mitjançant la prevenció, molt important, i anàlisi, però també de conflictes i la planificació i coordinació de propostes d'actuació per tal de promoure un clima escolar necessari per a la convivència i l'estudi.

També diuen, i tampoc ho entenc, és que hi manca representació de la comunitat educativa. Mirin, la comunitat educativa està representada, tal vegada el que passa és que no hi ha les persones que vostès voldrien, no sé si m'equivoc, crec que no. Mirin dins el pla de l'observatori hi formen part dos directors de centres educatius, un de primària i secundària, però que són, vostè ja ho ha dit, els representants, president de l'Associació de directors de centres públics, són els representants dels centres públics, també un representant de les associacions de pares i mares d'alumnes, un representant del Consell Escolar de les Illes Balears, que és el màxim òrgan de la comunitat educativa. També hauria de ser membre un representant dels sindicats, que no ho ha dit, supòs que sí que ho sap, que no figura ara com a membre, a la composició actual, ja que els sindicats van decidir excloure-se'n, i no hi participen, sembla que no es van posar d'acord en veure qui havia de ser representat. Des de l'administració educativa, està representada per les seves direccions generals, també ho ha dit vostè, de les diferents direccions, Vicepresidència, Interior, Presidència i Esports, Salut i Consum, també la Inspecció Educativa, Formació i Treball, Planificació i Centres. També dels consells insulars de Menorca, Eivissa i Formentera i altres.

Vostès troben que aquesta representació és excessiva, però nosaltres, i ho hem demostrat diferents vegades, creim en la transversalitat i apostam per ella, per tant, i per coherència, han de poder participar, no podem dir unes coses i després fer unes altres. Han de poder participar, com deia, tot i que com que hi ha a la vegada una comissió d'experts i, com molt bé diu el nom, són professionals de diferents rams, una selecció de persones que coneixen el món educatiu, així com també la situació sociocultural de les nostres illes. Dins aquesta comissió hi són el Defensor del Menor, el Degà del Col·legi de Pedagogs de les Illes Balears, hi ha juristes, hi ha professionals de l'educació que han tengut relació amb els centres docents. Ells són els encarregats d'anar vigilant i organitzant els diferents documents, activitats, també, per exemple, de l'organització del congrés que es farà de Convivència i Escola, que se celebrarà segurament el mes de setembre.

Crec que l'observatori és nou i li hem de donar nosaltres confiança que açò vagi bé. Si hi ha res a dir, hi ha una pàgina web, supòs que hi duen haver entrat, hi ha qualque manera per poder participar o, si no, es pot millorar. Així i tot, trob que queda molt clar amb els tres punts que vostès ens presenten a la proposició, nosaltres el que no podem fer és modificar un decret per donar major participació quan creiem que ja n'hi ha prou. A la vegada, també, en el punt segon i tercer, tampoc no ho podem aprovar perquè creim que les persones que hi ha són les que fan falta que hi siguin.

Ja li he dit abans, li puc dir ara també, segurament no són les persones que vostès posarien, però són les persones que sí volem posar i que estan, no és que estiguin triades a l'atzar, sinó que anam mirant un poc.

No voldria acabar sense dir que el Sr. Riudavets ha dit i ha fet un poc d'èmfasi que la violència s'ha agreujat amb aquest govern; a mi, me sap greu, és un poc lleuger el que diu, jo podria dir també, tal vegada és que aquest govern recull allò que hi ha sembrat, no ho sé. Bé, per tot açò no podem acceptar aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús de la paraula m'imagin per contradiccions. Té la paraula el Sr. Riudavets, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull agrair al Grup Parlamentari Socialista i al Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds el seu suport, estava convençut que me'l donarien perquè estic convençut també que perceben els problemes tan greus com jo els veig i en la situació que estam és necessari actuar i no tan sols predicar.

Quant a la intervenció de la representant del Grup Parlamentari Popular, jo, Sra. López Oleo, li he de reconèixer un esforç, vostè ha fet un gran esforç, l'esforç d'imaginar uns dies abans el que jo diria per després contestar al que vostè ha imaginat i al que jo he dit, perquè vostè no m'ha contestat en absolut al que jo he dit, sinó al que vostè ha imaginat que jo diria, i no té res a veure, encara no m'ha contestat.

Me diu que no entén, que no saben per què està llastrat; he fet la meva exposició dient perquè estava llastrat l'observatori, una altra cosa és que me digui que vostè no ho comparteix, però no me digui que no ho entén perquè li he ben explicat, però tal vegada no m'ha escoltat.

La meva intervenció ha versat tota sobre el tema de la participació. Bé, en definitiva, el que passa és que el Partit Popular té por a la participació, perquè que me digui vostè que no hi ha participació perquè hi ha transversalitat, per favor; que hi ha prou participació amb dos representants dels ensenyants, amb un representant dels pares, designats a més, no per elecció, sinó designats, en aquest moment pot coincidir que siguin (...) directors, però pot no, si no agraden els lleven, perquè són

designats pel Govern; i açò de 25 membres és prou participació? Vostè és mestre i sap perfectament com funciona el món educatiu, me digui vostè que un representant de la Conselleria de Medi Ambient coneix més el món educatiu que qualsevol mestre que faci feina, qualsevol, més val qualsevol mestre que faci feina que no un representant de la Conselleria de Medi Ambient, bé ho coneixerà. I açò és el que demanam, participació, però a tots els òrgans que creen la participació és aliena, defuig, no la tenen en compte per a res i açò és el que ens preocupa, i molt.

A veure, ha dit tres o quatre vegades: no ens agraden les persones. Jo crec que he dit perfectament que les persones no les qüestionava, però vostè no m'escolta, jo he dit que vostè contesta al que s'imagina, no al que dic; les persones no les qüestionam, hem dit que no basten, necessitam ampliar les persones que hi ha, sobretot dins la comissió d'experts, i ho he dit tres vegades, i he dit, a més, perquè no me malinterpretin, però no m'escolta i contesta al que no dic, i falta representació d'experts de carrer, no tan sols de teòrics, que és el que hi ha ara.

Més coses. A veure, a un moment donat vostè diu que és només d'estudi, que és d'investigació, que li hem de donar temps. Ha tingut un any, eh?, un any, i el mal és que allò que no necessitam ara són estudis, allò que necessitam són actuacions, i jo li puc dir el que han fet: un curset d'educació intercultural a la UNED; perfecte, (...) la UNED tota sola. Un curset a la UIB; perfecte, però no basta. Dos cursos al CEP de Palma i prou, i prou, en un any. Quines actuacions han proposat els centres?, quines?, ni una, i açò és el que ens preocupa.

Jo, miri, sense preparar-m'ho gaire li podria dir ara mateix què és necessari. Doncs és necessari que els plans, els projectes d'intervenció educativa que posar en marxa l'anterior govern es desenvolupin i no s'hagin frenat en sec. Els projectes d'intervenció educativa, per si no ho sap, eren uns projectes que donaven més professors als centres precisament per actuar en aquests casos. Frenats en sec. Aquí és el problema: que estudien, investiguen, fan cursos, es reuneixen, cobren sous de director general però l'actuació no hi és. Açò és el greu problema. I clar que s'agreuja en aquests anys, perquè quan hi ha un projecte en marxa que surt de la mateixa comunitat educativa, com eren els projectes d'intervenció educativa, els programes socioeducatius, les aules externes, quan hi ha tots aquests programes i es frenen en sec, què passa?, que es retrocedeix, i aquest govern ha provocat un retrocés en la solució del conflicte. L'anterior no ho va solucionar però va avançar, i aquest govern ho ha fet retrocedir. Mentrestant, açò sí, estudien i investiguen.

Mirin, hi ha moltes actuacions a fer, moltes, que qualsevol mestre d'un institut, d'una escola o un professor d'un institut ja els diria que les posessin en pràctica. Aquí hi ha un problema, però: duros i recursos, el que vostès no posen perquè se'ls gasten en altres coses.

Sincerament m'ha decebut la postura del Partit Popular no perquè no la considerés, sinó pels arguments que s'han emprat, que no tenen res a veure amb les necessitats de l'educació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passaríem a la votació de la proposició no de llei 5819/05.

Vots a favor?

Vots en contra?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 6; vots en contra, 9.

EL SR. PRESIDENT:

En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei 5819/05.

2) Proposició no de llei RGE núm. 7531/05, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a any de la llengua catalana.

Passam al segon punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en la proposició no de llei RGE núm. 7531/05... -pregaria un poquet de silenci, per favor-, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a any de la llengua catalana. Per a la seva defensa intervé l'Hble. Diputat Sr. Riudavets per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, la motivació d'aquesta iniciativa del nostre grup parlamentari es deixa ja ben palesa a l'exposició de motius, que supòs que tothom ha llegit. Es tracta d'una commemoració: la commemoració de dues fites molt importants per a la nostra llengua, molt importants per a la llengua catalana. Enguany, el 2006, és el primer centenari del Primer Congrés de la Llengua Catalana i, així mateix, el vintè aniversari del segon congrés.

La importància d'aquestes dues fites és òbvia. La celebració del primer congrés va suposar un esdeveniment cabdal per al renaixement de la llengua catalana, renaixement que malauradament -s'ha de dir tot- no ha aconseguit a hores d'ara tota la seva potencialitat; però després de segles d'imposada castellanització la celebració del primer congrés va ser importantíssima per mor que es va traduir en la recuperació del coneixement científic de l'idioma català i també en la concepció que s'havia d'avançar en la normalització social de la llengua. És important ressenyar la destacada participació dels representants de les Illes Balears en el primer congrés que, recordem-ho, va ser presidit per mossèn Antoni Maria Alcover, i hi va haver comunicacions de Gabriel Alomar, per exemple, o d'Àngel Ruíz i Pablo.

El segon congrés, celebrat els anys vuitanta també amb important representació illenca -Aina Moll, Isidor Marí-, va suposar l'adequació de la tasca de normalització de la llengua als esquemes polítics i socials de la llavors jove democràcia després dels anys de plom de la dictadura franquista.

Les dues fites són, llavors, motiu de celebració per als ciutadans d'una terra que té com a pròpia i oficial la llengua catalana. És per açò que des del PSM vàrem presentar aquesta proposició no de llei amb la intenció que el Govern de les Illes Balears encapçalés la iniciativa de la commemoració d'aquestes dates de tanta importància. És cert que la lenta mecànica parlamentària ha provocat que aquesta proposició no de llei, presentada l'octubre passat, es discuteixi ara ja ben començat l'any 2006, però així i tot això no és una dificultat insuperable i creim que som a temps de portar a terme les actuacions que hi proposem.

No m'estendré més en els prolegòmens i entraré ja a la concreció de les propostes.

El primer punt demana que el Govern de les Illes Balears, aprofitant l'avinentsa d'aquestes dues dates carregades amb tant de simbolisme, declari l'any 2006 com a any de la llengua catalana, i que la celebració no sigui només de remembrança i record historicista, sinó que suposi la difusió de la importància de la nostra llengua, la llengua pròpia de les Illes Balears, la llengua catalana. Demanem que el Govern de les Illes Balears, al qual tantes vegades s'ha acusat de marginar -jo mateix- la nostra llengua, i que tantes vegades ho ha desmentit, demostrï amb ocasió tan assenyalada el compromís sincer amb la difusió, la defensa i la promoció de la llengua catalana.

En el segon punt demanem que els actes commemoratius que se celebren amb motiu d'aquestes dates siguin una mostra d'unitat suprapartidista, siguin una clara mostra de col·laboració entre les institucions i entitats de les Illes Balears al voltant d'allò que ens agermana, més enllà de la confrontació política al voltant de la llengua catalana, i així demanem actuacions en col·laboració amb el Govern de les Illes Balears, els consells insulars, la Universitat de les Illes Balears i les entitats i associacions que treballen per al reconeixement de la nostra llengua.

El tercer punt és sens dubte el més ambiciós. Si partim de la constatació que la llengua catalana, com diu el nostre estatut, és la llengua pròpia de les Illes Balears, demanem que sigui el Govern de les Illes Balears que lideri una gran commemoració d'aquestes dates a tots els territoris de parla catalana; que sigui el president de les Illes Balears que s'adrexi als parlaments i governs de Catalunya, País Valencià, Aragó i Andorra, i a les autoritats del departament de Pirineus Orientals de França i als ajuntaments de Perpinyà i l'Alguer a fi de planificar activitats conjuntes de commemoració. Volem que el president de les Illes Balears sigui qui encapçali aquesta trobada al voltant de la llengua catalana.

En el quart punt demanem que el Govern de les Illes Balears s'adrexi, així mateix, al Govern de l'Estat perquè el Govern de l'Estat també s'impliqui en aquesta commemoració, i que, a la vegada, demani la implicació de la Unió Europea. Si estem dins un estat que té una llengua que es diu catalana, ha de reconèixer també la importància de la llengua, i si la llengua catalana també és una llengua europea la Unió Europea també l'ha de reconèixer.

En definitiva, demanem que s'enterrin per a uns actes comuns les discrepàncies i que, almanco durant un temps, tots

honorem la llengua catalana i els ciutadans que fa un segle i fa 20 anys tant van lluitar per honorar-la.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Rosselló per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Per part del nostre grup és evident que donarem suport a la proposició no de llei que ha presentat el PSM-Entesa Nacionalista perquè crec que ja amb els arguments que ha donat el Sr. Riudavets queda molt clar que el fet de commemorar el centenari de la celebració del Primer Congrés Internacional de la Llengua Catalana té una especial importància, per una part per redundar en el coneixement científic de la nostra llengua i, per tant, millorar el coneixement d'aquesta llengua que no crec que ningú qüestionï, i, en segon lloc, precisament per tenir un reconeixement lingüístic així com literari de totes les terres de parla catalana, tal com també diu aquesta proposició no de llei.

Per tant nosaltres creim i consideram que una commemoració d'aquest tipus és molt necessària, és molt necessària quan precisament la llengua catalana, i més a les nostres illes, està clarament en un retrocés evident i constatat d'una manera molt clara, quan és necessari precisament treballar per aquesta cohesió social, en la qual el tema de la llengua és un element importantíssim, i quan també és molt important redundar en el coneixement de la nostra llengua, de la validesa de la nostra llengua, de la importància de la nostra llengua, del reconeixement de totes aquelles persones que han treballat durant tants d'anys per donar a conèixer la llengua catalana i, a més, per fer-la participar a tots els ciutadans i les ciutadanes i per tant aprofundir en el seu coneixement, i nosaltres creim que té un valor absolutament important o que té un valor diríem importantíssim el fet de dur endavant aquesta commemoració.

Per això creim que, tal com diu la proposició no de llei, que sigui el Govern de les Illes Balears que declari aquest any de la llengua catalana i que un poquet encapçali totes aquestes actuacions que es plantegen els punts 2, 3 i 4 de la proposició no de llei, creim que seria una manera d'honorar aquest centenari i per tant de fer una feina en positiu i deixar de banda totes aquestes -moltes vegades- lluites que hi ha hagut sobre un tema lingüístic, que nosaltres entenem que allò important de la llengua sobretot és conèixer-la, i quan es coneix realment és quan no només s'estima sinó que ens adonam de la gran riquesa que té qualsevol llengua, i en aquest cas la llengua catalana.

Per això nosaltres creim que és una bona proposició no de llei, és una bona proposta i hi donarem suport, i esperem que hi hagi unanimitat per part de tots els grups.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, vagi per endavant que votarem a favor d'aquesta proposició no de llei del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

Dedicar un any a una celebració, un dia commemoratiu de reflexió, de reivindicació, és positiu d'entrada, i ho feim de manera preferent amb col·lectius, amb fets i amb situacions desfavorides, en perill o que representen una minoria que cal protegir especialment.

La nostra llengua no es troba en les millors condicions amb aquest govern del Partit Popular que, amb les seves diferents actuacions, està rebaixant el seu estatus social i la va arraconant a una llengua de segona categoria. No fa falta recordar qüestions conegudes per tots a nivell educatiu, de pressuposts, a IB3, etc. Per açò crec que és oportuna aquesta proposició precisament per enaltir la llengua catalana amb una sèrie d'actes que posin de relleu el paper de la nostra llengua, reconegut tant a l'Estatut d'Autonomia com a la Llei de normalització lingüística.

Com bé ha apuntat el Sr. Riudavets, el centenari del Primer Congrés Internacional de la Llengua Catalana és una data que bé mereix aquesta celebració per tot allò que va comportar de reafirmació de la nostra llengua i, entre altres coses, com a precursor de l'Institut d'Estudis Catalans, equivalent català com la Reial Acadèmia Espanyola ho és de la llengua castellana. I naturalment pel segon congrés, amb la participació d'importants personalitats il·lenques i per les seves conclusions.

Per al Partit Popular crec que és també una bona ocasió perquè amb aquestes celebracions es podria rentar una mica la cara, dissimular un poc la seva política lingüística, prou contrària als interessos de la nostra llengua. No vull aventurar quin serà el seu vot, però crec que els convindria un vot afirmatiu, ja que és una ocasió immillorable per fer veure allò en què no creuen, per amagar allò que no practiquen: la defensa de la nostra llengua.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Gornés per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. El Grup Popular valora positivament que l'any 2006 es commemori el centenari del Primer Congrés Internacional de la Llengua Catalana, efemèride per a la qual la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears, a través de la Direcció General de Política Lingüística

i amb la finalitat de commemorar dignament i solemnement tant el centenari de l'esmentat congrés com el vintè aniversari del Segon Congrés Internacional de la Llengua Catalana, ha posat en marxa, com dic, el Govern un pla d'actuacions per tal de difondre la importància i la vitalitat de la nostra llengua que, per cert, senyors diputats, és ben viva.

En aquest sentit des del darrer trimestre de l'any 2005 la Conselleria d'Educació i Cultura, a través de la Direcció General de Política Lingüística, treballa en l'organització i la programació d'una sèrie d'actes commemoratius, procurant i propiciant la màxima col·laboració d'institucions i de tota la societat; d'una forma molt especial, amb la secció filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, amb la qual, amb aquesta institució acadèmica, manté excel·lents relacions mitjançant el conveni de col·laboració actualment vigent.

La Conselleria d'Educació i Cultura, també a través de la Direcció General de Política Lingüística, ha dissenyat una exposició itinerant que visitarà diverses localitats de les Illes Balears, hem de dir que a totes i cada una de les Illes. Aquesta exposició consisteix en 16 plafons que expliquen el context i la significació del Primer Congrés Internacional de la Llengua Catalana, a més d'un clip de vídeo i una aplicació informàtica d'autoavaluació, i que començarà el seu itinerari a mitjans del proper mes d'abril. L'esmentada exposició és oberta a organismes, institucions, entitats cíviques i culturals de totes les terres on es parla català que així ho desitgin, tal com ja es va dur a terme amb motiu de la celebració de l'Any Moll l'any 2003. A més es repartirà un tríptic explicatiu de l'exposició itinerant i dos quadernets de treball per a l'alumnat de les etapes d'educació secundària obligatòria i batxillerat, com a treball complementari a desenvolupar a l'aula del centre docent corresponent.

També hi ha un conjunt de conferències. El Govern de les Illes Balears planifica diverses conferències arreu de la nostra comunitat autònoma que seran dictades per prestigioses personalitats del món de la filologia i cultura catalanes amb motiu de la celebració d'aquests aniversaris. Aquesta col·laboració es fa també de la mà de la Universitat de les Illes Balears, de la Universitat de Barcelona, dels consells insulars i dels ajuntaments, a més de l'Institut d'Estudis Baleàrics i de la secció filològica de l'Institut d'Estudis Catalans. Almanco que sapiguem avui en dia, hi ha confirmada la participació de la Sra. Pilar Perea, professora de la Universitat de Barcelona; del Sr. Germà Colom, catedràtic emèrit de la Universitat de Basel, a Suïssa; i d'altres conferencians que encara estan per confirmar, però tots ells estan coordinats pel Sr. Gaspar Valero, que com tots vostès saben és professor de l'Institut de ciències de l'educació de la Universitat de les Illes Balears.

A part d'aquest conjunt d'actuacions, algunes de les quals ja s'estan desenvolupant i altres estan a punt d'iniciar-se, s'ha editat un nombrós grup de material: s'han editat 2.300 cartells, 3.000 calendaris de paret, 5.000 calendaris de taula, 10.000 calendaris de butxaca, 5.000 agendes, 10.000 punts de llibre amb informació relativa al congrés i, a banda de tot açò -crec que fins i tot alguns dels diputats han pogut rebre una part d'aquest material significatiu; si no jo els en puc facilitar perquè en tenc a bastament-, a banda d'açò la Direcció General de Política Lingüística ha editat 2.500 CD intitulats "Dades

dialectals. Antoni Maria Alcover”, a cura de la Sra. Pilar Perea, i 3.000 d’“Els paisatges de Costa i Llobera”. Tot aquest material s’ha distribuït als centres d’ensenyament primari i secundari de les Illes Balears i a les diverses fires en què participa i participarà la Direcció General de Política Lingüística. Així mateix també es preveu continuar publicant les obres completes d’Antoni Maria Alcover, com també publicar dos DVD amb imatges que recolliran el fons epistolar.

A part d’açò hi ha també un conjunt d’objectes de *merchandising* o “merxandatge”, com vulguin, que fa referència al Primer Congrés Internacional de la Llengua Catalana: motxilles, estoigs, posa-llapis, clauers, etc., etc.

Finalment, per tot el que he exposat anteriorment, aquesta proposició no de llei entenem nosaltres que no té sentit en aquests moments ja que arriba tard. El Govern de les Illes Balears fa temps que té en marxa la maquinària i el procés organitzatiu dels actes commemoratius de la celebració del centenari del Primer Congrés Internacional de la Llengua Catalana, que hem de reconèixer, açò sí, que quedi clar, i almanco perquè consti en el *Diari de Sessions*, que aquest congrés va començar a donar els seus fruits amb la normalització i la normativització lingüística, i ara ja quan hem iniciat el segle XXI els actes commemoratius que organitza el Govern de les Illes Balears en col·laboració amb totes les institucions que he esmentat i amb totes les entitats de l’àmbit social que també hi participen, totes elles treballant dins l’àmbit de la defensa i el reconeixement de la nostra llengua, contribueixen a difondre en els fòrums dels àmbits nacionals i internacionals la importància de la nostra llengua.

Per tant malauradament, torn a insistir, no podem donar-hi suport. El Govern balear i la seva direcció general de Política Lingüística fa mesos que treballen en aquest tema. Com poden suposar tot el material, totes les activitats, tot aquest ample programa no suposen una improvisació, és una feina planificada que resulta d’una tasca prèvia on s’han programat fil per randa totes aquestes actuacions amb prou antelació, i per açò tenim una direcció general de Política Lingüística dedicada en cos i ànima a aquestes tasques.

He de dir, però, que valoram positivament l’esforç del PSM per presentar aquesta iniciativa que, com ha dit l’autor de la proposta, és cert que es va presentar dia 20 d’octubre i que, bé, el procediment parlamentari ha fet que s’hagi retardat, perquè la Comissió de Cultura s’ha dedicat a altres tasques, com sap, amb la tramitació de la Llei d’educació de persones adultes, però, bé, almenys volem que consti el reconeixement per l’interès del Grup PSM que açò pugui ser tractat en aquesta cambra. Compartim una majoria del seu contingut, tot i que tant la compartim que hem posat fil a l’agulla des de fa temps i per tant creim que és del tot innecessària.

Sí que voldria acabar, però, fent un petit comentari a algunes de les coses perquè, clar, a base de repetir tòpics un pot arribar a pensar que es poden convertir en típics, i aquesta acusació que es fa de forma reiterada al grup parlamentari que no defensam amb prou vehemència totes aquestes qüestions que fan referència a la llengua, que necessitam rentar-nos la cara..., jo, clar, un pensa que a vegades ni amb aigua, ni amb cremes de Pons, ni amb liftings un no en té clarícia.

En aquest sentit sí que m’agradaria comptar amb el suport de tots els grups parlamentaris per reivindicar allò que sí que ens afecta molt directament i que és tristament d’actualitat avui respecte a l’Arxiu de la Corona d’Aragó; amb l’aprovació de l’Estatut de Catalunya, com tots vostès saben, un acord que duia vigent més de 20 anys, idò amb la complicitat del PSOE se n’ha anat en orris. Evidentment la cara ens ha quedat bastant bruta a alguns, a d’altres no, en aquest sentit, i aquí sí que demanaria l’esforç de tots els grups parlamentaris per tal que açò no torni a passar i que es pugui reprendre el consens a què s’havia arribat en aquest tema.

Per tant, torn a insistir, no donarem suport a aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contradiccions té la paraula el Sr. Riudavets per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc vull agrair al Grup Parlamentari Socialista i al Grup Parlamentari d’Esquerra Unida i Els Verds el seu suport.

Quant a la resposta que donaré al Sr. Gornés del Grup Parlamentari Popular, començaré pel final, referent a l’Arxiu de la Corona d’Aragó. Només li agrairia que demanés al seu portaveu o al coordinador de la ponència de la reforma de l’Estatut quina és la proposta del PSM respecte d’això. Estic segur que la firmaria vostè ara mateix. Miri, no vull allargar-me en un tema que no és propi d’aquests moments.

Entrem ja dins el debat, a la rèplica a la intervenció del Sr. Gornés. Miri, Sr. Gornés, a mi tot el que es faci de commemoració no em sembla malament. De fet ja conec perfectament el que m’ha dit, m’ho va comentar el mateix director general de política lingüística, que dimarts passat va ser aquí, al Parlament, i va dedicar una part del seu exigu temps a repartir-nos propaganda sobre la commemoració del congrés, cosa que em va satisfer profundament, però li asseguro que no em basta -i vostè ho sap-, que la meua proposició no de llei tenia un pèl més enllà que la commemoració estrictament dins les Illes Balears d’unes dates. També, però més; també, però més. De fet jo he dit que no voldria que només fos una commemoració historicista o de remembrança dels fets, sinó qualche cosa més, sinó l’intent que fos també una passa més en la difusió i en la commemoració de la necessitat de la normalització lingüística de la nostra llengua, que jo coincidisc amb vostè que està ben viva, però també malauradament està retrocedint el seu ús social, que no potser en el coneixement, que hi ha molta diferència, que és el que a nosaltres ens preocupa.

Sr. Gornés, quant al fet que el Partit Popular no defensa la llengua catalana, ja ho ha dit tantes vegades i amb tants d’arguments que no els repetiré aquí. Jo crec que totes les

actuacions que han anat fent al llarg d'aquests tres anys són un constant retrocés en l'ús social de la nostra llengua.

A veure, jo li he de dir que a la seva resposta he vist -no de vostè- una estretor de mires, no de vostè, repetesc, sinó del Govern. De fet tenien vostès amb aquesta proposició no de llei l'oportunitat de fer punts, molts de punts, davant d'uns sectors que no són proclius a vostès i, a més, no els costava res, i no els costava ni tan sols haver de posar una norma pràctica d'aplicació. Crec que s'han equivocat, sincerament; per a vostès s'han equivocat. Nosaltres fèiem una proposta en positiu que hagués pogut trobar un punt de trobada després de tantes discrepàncies. No l'han volguda agafar i crec que vostès hi perden. Nosaltres som més ambiciosos que quatre conferències, quatre calendaris, dos CD que ja estaven preparats d'abans... Volíem que tots els països de parla catalana, a proposta del Govern de les Illes Balears, s'ajuntessin per commemorar aquestes dates. Segur que el president del Govern s'hagués posat una bona medalla; no se l'ha volguda posar. Llàstima.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passaríem a la votació de la proposició no de llei 7531/05.

Vots a favor?

Vots en contra?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 6; vots en contra, 9.

EL SR. PRESIDENT:

En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei 7531/05.

I una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui i no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies i bones tardes.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS